

stemmelsen havde været formet paa en anden Maade.

Jeg skal nævne i Forbindelse med dette Lovforslag, der ogsaa omfatter Udbetaling af et ekstraordinært Bidrag for 1916 og derfor henpeger paa Loven af 17. April 1916, at der i denne Lov var en Bestemmelse, som ærede Medlemmer vil erindre, om, at de Tjenestemænd, som havde faaet et Tillæg paa Finanslove efter 1. April 1915, der udgjorde mere end 10 pCt. af Lønningen, ikke kunde komme i Betragtning. Dette har efter min Mening ramt noget uretfærdigt i enkelte Tilfælde. Som ærede Medlemmer vil erindre, vedtog vi paa Finanslovsforslaget for 1916—17 et foreløbigt Tillæg til Tjenestemænd ved Universitetet, polyteknisk Lærestanstalt og Landbohøjskolen, et Tillæg, der blev betragtet som et Forskud paa den Lønning, som vi alle gik ud fra, de vilde faa ved en Lønningslov, som vi vidste var i Anmarch. Dette Tillæg paa Finansloven faldt selvfølgelig bort, da vi i sidste Rigsdagssamling vedtog den nye Lønningslov for disse Tjenestemænd, men enkelte af disse er ved dette Forskud paa de tilkommende forhøjede Lønninger, som det i Virkeligheden var, kommet ind under den nævnte Bestemmelse. For at tage et Eksempel kan Tjenestemænd, som har en Løn af 1,600 Kr., paa Finansloven have faaet Tillæg af 161 Kr. og har derfor ikke kunnet oppebære det Dyrtdstillæg paa 180 Kr., som denne Lov ellers gav Tjenestemænd i denne Stilling, men de har kun faaet Differencen mellem 161 Kr. og 180 Kr., altsaa 19 Kr. Andre med en lignende Lønning har maaske faaet Tillæg paa 180 Kr. eller endnu mere; som fastsat i Dyrtdsloven har de derfor ikke kunnet faa Dyrtdstillæg, og de vil derfor heller ikke kunne komme ind under det foreliggende Lovforslags § 1. Jeg synes imidlertid, at dette er uheldigt, da man baade i Lønningsudvalget og i Finansudvalget har lagt den Betragtning til Grund, at det, man ydede disse lavt lønnede Tjenestemænd, kun var et Forskud paa den Lønning, de vilde oppebære ved fremtidige Lønningslove. Jeg ønsker ikke at stille noget Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, men vil kun henstille til den højtærede Finansminister, at der paa en eller anden Maade raades Bod paa dette Forhold, det drejer sig kun om et ringe Beløb, det er kun faa Tjenestemænd, der er Tale om, men det er Tjenestemænd med meget smaa Indtægter, og jeg synes, at de i Virkeligheden bliver uretfærdigt behandlet.

I øvrigt vil jeg, som sagt, foreslaa, at Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse. Det drejer sig her om et meget betydeligt Beløb, men de fleste af disse Penge gaar til Hjem, hvor Kaarene er smaa og Dyrtden mærkbar; det første Aar havde man Reserver at ty til, smaa opsparede Beløb, det andet Aar hjalp man sig i mange Tjenestemænds Hjem udover Vanskelighederne ved Kredit eller ved ligefrem at optage Laan, men nu i det tredje Krigsjaar er mange af Tjenestemændene stødte i Nød, og derfor er dette Tillæg stærkt paakrævet, og det vil sikkert bidrage til at skaffe Ro og Tilfredshed i Tjenestemændenes Kreds, selv om Lovforslaget ikke byder alt, hvad Tjenestemændene forud for Lovforslagets Fremsættelse havde krævet. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Wulff: Ligesom de ærede foregaaende Talere kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag og være med til, at det fremmes hurtigt. Jeg kan ligesom det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sige, at vi finder det ubetinget paakrævet, og vi glæder os over, at Lovforslaget i sine Tilsagn om Tillæg er kommet saa nær op til de af Tjenestemændene fremsatte Ønsker, som Tilfældet er. Jeg vil dog gøre den Bemærkning, at vi ikke havde ønsket den Højdegrænse, som er indsat i Lovforslaget. Vor Betragtning var den, at det, der bevirker Lovforslagets Fremkomst, er Pengenes synkende Værdi, og denne synkende Værdi gør sig gældende for alle Indtægter, samt at de højere Embedsindtægter ikke er for høje. Allerede nu, som Forholdene ligger omkring i det private Arbejdsmarked, er det ikke let for Staten at skaffe sig de dygtige Kræfter, som behøves til at udfylde dens vigtigste Stillinger, og i Fremtiden vil det rimeligvis blive endnu mere nødvendigt at tage Hensyn hertil, der bliver neppe Tale om at formindske, men snarere om at forhøje Embedsindtægterne, og vi vil ikke gerne have, at der ved en Lov som denne paa en Maade skulde tilkendegives den Anskuelse, at disse Indtægter var for høje og egentlig godt kunde være mindre. Derfor havde vi ønsket, at Tillæget skulde føres helt op til de højeste Lønninger. At det ikke kunde ske procentvis, er en anden Sag, det var vi enige med de andre Partier om. Vi er ogsaa enige med dem om, at der maa tages Hensyn til andre praktiske Forhold, til Statens Ev-